

31973L0240

L 228/20

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

16.8.1973

SMĚRNICE RADY

ze dne 24. července 1973,

kterou se odstraňují omezení svobody usazování v oblasti přímého pojištění jiného než životního

(73/240/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na čl. 54 odst. 2 a 3 této smlouvy,

s ohledem na Obecný program pro odstranění omezení svobody usazování ⁽¹⁾, a zejména na hlavu IV C uvedeného programu,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že výše uvedený obecný program stanoví zrušení všech opatření, která diskriminují státní příslušníky jiných členských států, pokud jde o usazování v oblasti přímého pojištění jiného než životního;

vzhledem k tomu, že v souladu s obecným programem závisí uvolnění dosud omezovaného zakládání agentur a poboček u pojišťoven přímého pojištění na koordinaci podmínek pro přístup k činnosti a její výkon; že této koordinace bylo u přímého pojištění jiného než životního dosaženo první směrnicí Rady ze dne 24. července 1973;

vzhledem k tomu, že oblast působnosti této směrnice je ve všech směrech stejná jako oblast působnosti bodu A přílohy k první směrnici o koordinaci; že se vzhledem k okolnostem zdálo být vhodné vyloučit z oblasti působnosti pro účely koordinace pojištění exportních úvěrů;

vzhledem k tomu, že v souladu s uvedeným obecným programem musí být zrušena omezení práva připojit se k profesním sdružením v případech, kdy profesní činnost dotyčných osob zahrnuje výkon tohoto práva,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Členské státy zruší v zájmu fyzických osob a společností, které spadají pod hlavu I Obecného programu pro odstranění omezení svobody usazování (dále jen „oprávněné osoby“), omezení uvedená v hlavě III programu, která se týkají přístupu k samostatné výdělečné činnosti a jejímu výkonu v pojistných odvětvích uvedených v článku 1 první koordinační směrnice.

„První koordinační směrnicí“ se rozumí první směrnice Rady ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v oblasti přímého pojištění jiného než životního a jejího výkonu.

V případě pojištění exportních úvěrů však mohou být omezení ponechána v platnosti až do uskutečnění koordinačního programu stanoveného v čl. 2 bodě 2 písm. d) první koordinační směrnice.

Článek 2

1. Členské státy odstraní zejména

- a) omezení, která zabraňují oprávněným osobám usazovat se v hostitelské zemi za shodných podmínek a se stejnými právy, jaká platí pro její státní příslušníky;
- b) omezení, která vyplývají ze správních postupů a jejichž důsledkem je diskriminační zacházení s oprávněnými osobami ve srovnání s vlastními státními příslušníky.

2. Mezi omezení, která mají být odstraněna, patří zejména omezení, jež vyplývají z předpisů zakazujících nebo omezujících usazování pro oprávněné osoby takto:

⁽¹⁾ Úř. věst. 2, 15.1.1962, s. 36/62.

⁽²⁾ Úř. věst. C 27, 28.3.1968, s. 15.

⁽³⁾ Úř. věst. 118, 20.6.1967, s. 2323/67.

— a) v Německu:

Článek 3

ustanoveními, která umožňují Spolkovému ministerstvu hospodářství právo dle vlastního uvážení ukládat cizím státním příslušníkům podmínky přístupu k této činnosti a zakazovat jim výkon této činnosti na území Spolkové republiky (zákon ze dne 6. června 1931 (VAG) § 106 odst. 2 č. 1 ve spojení s § 8 odst. 1 č. 3, § 106 odst. 2 poslední věta a § 111 odst. 2);

— b) v Belgii:

povinností být držitelem „carte professionnelle“ (článek 1 zákona ze dne 19. února 1965);

— c) ve Francii:

— požadavkem na obdržení zvláštního povolení (zákon ze dne 15. února 1917 ve znění „décret-loi“ ze dne 30. října 1935, čl. 2 odst. 2 — „décret“ ze dne 19. srpna 1941 v platném znění, článek 1 a 2 — „décret“ ze dne 13. srpna 1947 v platném znění, článek 2 a 10;

— povinností poskytnout garanční listinu nebo zvláštní záruky jako požadavek vzájemnosti (zákon ze dne 15. února 1917, ve znění „décret-loi“ ze dne 30. října 1935, čl. 2 odst. 2 — „décret-loi“ ze dne 14. června 1938, článek 42 — „décret“ ze dne 30. prosince 1938 v platném znění, článek 143 — „décret“ ze dne 14. prosince 1966, články 9, 10 a 11);

— povinností složit technické rezervy („décret“ ze dne 30. prosince 1938 v platném znění, článek 179 — „décret“ ze dne 13. srpna 1947 v platném znění, článek 8 a 13 — „décret“ ze dne 14. prosince 1966, hlava I);

— d) v Irsku:

ustanovením, podle kterého musí být společnost, aby byla způsobilá získat povolení k výkonu pojišťovací činnosti, registrována podle irských zákonů o společnostech, dvoutřetinový podíl musí být vlastněn irskými občany a většinu představenstva (kromě ředitele, který vykonává svou řídicí funkci na plný úvazek) musí tvořit irští občané (zákon o pojišťovnictví, 1936, článek 12; zákon o pojišťovnictví, 1964, článek 7).

3. Zrušení všech právních a správních předpisů, které oprávněným osobám stanoví povinnost složit depozit nebo zvláštní garanční pojistnou smlouvu, nabude účinnosti až tehdy, kdy budou pojišťovny splňovat finanční podmínky podle článků 16 a 17 první koordinací směrnice v souladu s čl. 30 odst. 1 a 2 uvedené směrnice.

1. Pokud hostitelský členský stát požaduje od vlastních státních příslušníků pro přístup k činnostem uvedeným v článku 1 důkaz o bezúhonnosti a důkaz, že neprodělali úpadek, anebo jeden z těchto důkazů, přijme tento stát jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům ostatních členských států výpis ze soudního rejstříku nebo, není-li k dispozici, rovnocenný doklad prokazující splnění těchto požadavků vydaný příslušným soudním nebo správním orgánem země původu nebo předchozího usazení.

2. Nevydává-li země původu nebo předchozího usazení doklad prokazující bezúhonnost nebo neprodělání úpadku, může být nahrazen místopřísežným prohlášením nebo ve státech, které takové prohlášení neupravují, čestným prohlášením učiněným dotyčnou osobou před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo před notářem v zemi původu nebo předchozího usazení; tento orgán nebo notář vydá potvrzení o místopřísežném prohlášení nebo čestném prohlášení. Prohlášení o neprodělání úpadku lze učinit rovněž před příslušným profesním nebo stavovským sdružením dané země.

3. Doklady vydané v souladu s odstavci 1 a 2 nesmějí být při předložení starší tři měsíců.

4. Členské státy určí ve lhůtě stanovené v článku 6 orgány a sdružení příslušné vydávat tyto doklady a neprodleně o nich uvědomit ostatní členské státy a Komisi.

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby oprávněné osoby měly právo vstoupit do profesních nebo stavovských sdružení za stejných podmínek a se stejnými právy a povinnostmi jako jejich vlastní státní příslušníci.

2. Z práva vstoupit do profesních nebo stavovských sdružení vyplývá způsobilost být v takových organizacích volen nebo jmenován do řídicí funkce. Tyto funkce však mohou zůstat vyhrazeny státním příslušníkům daného státu tam, kde se dotýčné sdružení na základě právního předpisu účastní výkonu veřejné moci.

3. V Lucemburském velkovévodství nedává členství v obchodní komoře oprávněným osobám právo účastnit se volby správních orgánů této komory.

Článek 5

Žádný členský stát neposkytuje svým státním příslušníkům, kteří odcházejí do jiného členského státu za účelem výkonu některé z činností uvedených v článku 1, pomoc takové povahy, která by mohla narušit podmínky usazování.

Článek 6

Členské státy změň své vnitrostátní předpisy tak, aby byly v souladu s touto směrnicí, do 18 měsíců od oznámení první

koordinační směrnice, a neprodleně o nich uvědomí Komisi. Takto změněné předpisy se použijí od stejného dne jako právní a správní předpisy přijaté k provedení uvedené první směrnice.

Článek 7

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 24. července 1973.

Za Radu

předseda

I. NØRGAARD